

ΕΤΟΣ 58ον

26 Σεπτεμβρίου 2010

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 39 (2991)

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΠΗΓΗ ΕΛΠΙΔΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ

Μέσα από τη σημερινή ευαγγελική περικοπή, μέ την ευκαιρία της μνήμης του αγίου Ίωάννου του Θεολόγου και Ευαγγελιστή, συνειδητοποιούμε ότι τό Ευαγγέλιό Του, μέ την ύψιπετή του θεολογία και την πνευματική όραση του προσώπου και του έργου του Χριστού, υπογραμμίζει την αλήθεια της αγάπης του Θεού γιά τόν κόσμο, της αδιαμφισβήτητης πίστης γιά την ένσάρκωση του Υιού Του, ώστε νά μάς σώσει από τό θάνατο και νά μάς προσφέρει τή ζωή. Αυτή ή μαρτυρία της πίστης του αγαπημένου μαθητή του Χριστού δέν είναι μόνο δική Του: «οὗτος ἐστίν ὁ μαθητής ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων και γράψας ταῦτα», ἀλλή είναι ἔκφραση του βιώματος και της ἐμπειρίας ὄλης της Ἐκκλησίας: «και οἶδαμεν ὅτι ἀληθής ἐστίν ή μαρτυρία αὐτοῦ», γι' αὐτό ἀποτελεῖ πηγή ἐλπίδας γιά τόν κάθε ἄνθρωπο.

Ἡ ἐλπίδα του χριστιανού

Ἡ ἐλπίδα είναι ὁ κινητήριος ἀξονας της ζωῆς του ἀνθρώπου, γι' αὐτό και ἀποτελεῖ μία πανανθρώπινη ἐμπειρία. Ὁ κάθε ἄνθρωπος ἐλπίζει και οἱ ἐλπίδες είναι τόσες πολλές ὅσοι και οἱ ἄνθρωποι· ὅμως ὁ πιστός, πέρα ἀπό τά ἀνθρώπινα, ἐλπίζει στή δύναμη, στήν αγάπη και τό ἔλεος του Θεοῦ. Ὁ Χριστός ἐκπληρώνει την ἐλπίδα, ἀλλή και τή διευρύνει μέ τή φανέρωση και, ταυτόχρονα, την ὑπόσχεση «της καινῆς κτίσεως». Ἡ ἐλπίδα είναι ἀγκυρα του ἀνθρώπου πού ἀπαντᾷ στό ἐρώτημα τί περιμένουμε, ἀλλή και τί μάς περιμένει στή ζωή. Αὐτά πού περιμένουμε και μάς περιμένουν διαπερνοῦν και σημαδεύουν την καθημερινότητά μας. Ὅπως ή πίστη και ή αγάπη, ἔτσι και ή ἐλπίδα είναι δῶρα του Θεοῦ σέ ἑμάς, ἀλλή και δικά μας κατορθώματα. Ἡ ἐλπίδα είναι ἀδύνατη χωρίς την ὑπομονή. Ἡ μία χρειάζεται την ἄλλη. Ἡ ὑπομονή είναι ή μεγάλη τέχνη της ἐλπίδας. Γι' αὐτό, ὅταν ὑπομένουμε και ἐλπίζουμε, ἄς μήν ὑποτιμοῦμε τό λίγο,

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. ιθ' 25-27, κα' 24-25)

Ὁ μαθητὴς τῆς ἀγάπης

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκεισαν παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα, καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ· Γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἴδου ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράφας ταῦτα· καὶ οἶδαμεν, ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

τό φευγαλιέο, τό παροδικό. Ἄς μὴν ξεχνᾶμε ὅτι, συνήθως, ὅσα ἐλπίζουμε καὶ περιμένουμε εἶναι πάντα πιό λίγα ἀπὸ ὅσα πραγματοποιοῦνται.

Ἐμεῖς οἱ πιστοί, μέ ζωντανή τὴν ἐλπίδα σ' αὐτό πού περιμένουμε καὶ πού ἀκόμη δέν βλέπουμε, ἀλλὰ πού διαρκῶς ἔρχεται καὶ κάποτε θά μᾶς δοθεῖ ὡς πλήρωμα, ἄς μάθουμε νά ἀγωνιζόμαστε. Ἡ ἐλπίδα μας εἶναι «παρ' ἐλπίδα», εἶναι παράτολμη, γι' αὐτό καὶ δοκιμάζουμε συχνά τόσες πολλὲς ἀπογοτεῦσεις. Καὶ ὅμως, οἱ ποικίλες ἀπογοτεῦσεις τῆς καθημερινότητάς μας εἶναι ὁ Σταυρὸς τῆς ἐλπίδας μας. Μιά ἐλπίδα χωρὶς πίστη εἶναι θολὴ καὶ ἀόριστη καὶ χωρὶς ἀγάπη εἶναι ἄδεια, ἀφοῦ «κράτος ἀγάπης ἢ ἐλπίς, ἐλπίδος ἔλλειψις ἀγάπης ἀφανισμός». Νά, λοιπόν, γιατί ἡ ἐλπίδα μας δέν εἶναι τυφλὴ, δέν εἶναι ψευδαῖσθησις καὶ αὐταπάτη. Μέ τὴ χριστιανικὴ ἐλπίδα ἀπομυθοποιούμε τὰ σύγχρονα εἰδῶλα, ὥστε νά πορευόμαστε μέ πίστη πρὸς τὸν ἐρχόμενο Κύριο. Τότε ἡ ζωὴ μας γίνεται ἀνοιχτὴ στὸν Θεό. Τὸν βλέπουμε νά φανερώνεται στό ἀπροσδόκητο καὶ τό ἀναπάντεχο, ἐκεῖ πού νομίζουμε ὅτι ὅλοι μᾶς ἐγκατέλειψαν Ἐκεῖνος εἶναι δίπλα μας. Γιά τὸν εὐαγγελιστὴ Ἰωάννη, πίστη καὶ ἐλπίδα θεμελιώνονται στὸν Χριστό καὶ στὴν κοινωνία μας μαζί Του. Μόνο ἔτσι μπορούμε νά πορευόμαστε μέ σιγουριά καὶ ἀσφάλεια στὴν ἀνασφάλεια καὶ ἀβεβαιότητα τῶν καιρῶν μας. Ὁ ἱερός Χρυσόστομος, ὁ θεολόγος τῆς ἐλπίδας, μᾶς λέει γιὰ τὴν ἀξία της, ὅταν ἐπισημαίνει ὅτι «ἡ ἐλπίδα στὸν Κύριο εἶναι φρούριο ἀπόρητο, λιμάνι γαλήνιο, ὄπλο ἀνίκητο, δύναμη ἀκαταμάχητη, ἡ ὁποία ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὰ ἀδιέξοδα βρῖσκει διέξοδο».

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἡ πίστη καὶ ἡ ἐλπίδα εἶναι οἱ πυξίδες τῆς ὑπαρξῆς μας, πού μᾶς προσανατολίζουν νά βροῦμε τὸν Θεό ἐκεῖ πού φαίνεται ὅτι ἀπουσιάζει καὶ δέν ὑπάρχει. Γιά τὸν ἀπόστολο Παῦλο, ὁ πιστός εἶναι ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐλπίδας, πού ξεχωρίζει ἀπὸ τοὺς ὑπόλοιπους, «τούς μὴ ἔχοντας ἐλπίδα». Ἡ ἀνθρώπινη ἐλπίδα εἶναι εὐθραυστη, ἡ δική μας, ὅμως, εἶναι ἀκλόνητη, δέν φοβᾶται τὴ διάψευση, τὴν ἀνασφάλεια καὶ τὴν ἀπογοήτευση καὶ αὐτό, γιατί ξε-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρὸ κοντὰ εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ ἐστέκοντο ἡ μητέρα του καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητέρας του, ἡ Μαρία ἡ σύζυγος τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. Ὅταν εἶδε ὁ Ἰησοῦς τὴν μητέρα του καὶ τὸν μαθητὴν πού ἀγαποῦσε, νὰ στέκεται κοντὰ της, εἶπε εἰς τὴν μητέρα του, «Γυναῖκα, νὰ ὁ υἱός σου». Ἐπειτα εἶπε εἰς τὸν μαθητὴν, «Νὰ ἡ μητέρα σου». Καὶ ἀπ' ἐκείνην τὴν ὥραν τὴν ἐπῆρε ὁ μαθητὴς στὸ σπίτι του. Αὐτὸς εἶναι ὁ μαθητὴς πού μαρτυρεῖ γι' αὐτὰ καὶ τὰ ἔγραψε καὶ ξέρομεν ὅτι ἡ μαρτυρία του εἶναι ἀληθινή. Ὑπάρχουν καὶ πολλὰ ἄλλα πού ἔκανε ὁ Ἰησοῦς, τὰ ὅποια, ἐάν γραφοῦν καθένα, νομίζω ὅτι οὔτε αὐτὸς ὁ κόσμος δέν θὰ χωροῦσε τὰ βιβλία πού θὰ ἐγράφοιτο. Ἀμήν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

πεννὰ τοὺς περιορισμοὺς τῆς ζωῆς τοῦ κόσμου, ὑπερνικᾷ τὰ ὄρια τοῦ θανάτου καὶ εἰσχωρεῖ στὴν αἰωνιότητα τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Συνοδικά, ὁ θεολογικὸς καὶ προφητικὸς λόγος τοῦ εὐαγγελιστῆ Ἰωάννη συνοψίζει καὶ ἀποκρυσταλλῶνει στὸ νοῦ καὶ τὴν καρδιά μας τὸ πιὸ ἐλπιδοφόρο μήνυμα πού ἀκούστηκε ποτέ στή γῆ. Ἄν πιστέψουμε στὴν ἀλήθεια τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, δέν μπορεῖ νὰ ἀπεληζίζομασθε ἀκόμη καὶ στίς πιὸ σκοτεινές καὶ τραγικές στιγμές τῆς δικῆς μας ζωῆς καὶ τῆς ιστορίας τοῦ κόσμου. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

ΠΡΟΣΕΥΧΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ

ἐπιμέλεια Πρωτοπρ. Ἡλία Μαρκαντώνη καὶ Εὐαγγ. Γ. Καρακοβούνη,
σχῆμα 12x17 ἑκατ., σσ. 368 (ἔκδοσις Ε΄)

Μέ σκοπὸ νὰ προσφέρει στοὺς πιστοὺς «τὸν πιὸ ἀσφαλὴ ὁδηγὸ στὴ λειτουργικὴ καὶ τὴν ἰδιωτικὴ προσευχὴ τῶν χριστιανῶν στίς καθημερινές πρὸς τὸν Κύριο ἐντεύξεις τους», ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία ἐξέδωσε τὸ «Προσευχητᾶριον» αὐτό. Τὸ περιεχόμενον του ἀπαρτίζεται ἀπὸ 4 μέρη: Τὸ «Ἀνθολόγιον προσευχῶν», τίς «Ἱερές Ἀκολουθίες», τοὺς «Παρακλητικoὺς καὶ Ἱκετηρίους Κανόνες» καὶ τὸ «Πληροφορικὸ παράρτημα (μηνολόγιον, πασχάλια, νηστείες). Σὲ δίχρωμην ἐκτύπωση, μὲ χρυσόδετη βιβλιοδεσία.

26 Σεπτεμβρίου 2010: ΜΕΤΑΣΤΑΣΙΣ ΑΠΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ
Γεδεών τοῦ δικαίου (1350 π.Χ.). Ἄναμνησις τῆς ἐπιστροφῆς τῆς τιμίας κάρας τοῦ ἀποστόλου
Ἄνδρέου ἀπὸ Ρώμης εἰς Πάτρας καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου ἰ. ναοῦ αὐτοῦ ἐν Πάτραις.
Ἦχος: α΄ – Ἐωθινόν: Ζ΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Ἰωάν. δ΄ 12-19 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιθ΄ 25-27, κα΄ 24-25.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 3 Ὀκτωβρίου, Β΄ Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. ια΄ 31 - ιβ΄ 9 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. στ΄ 31-36.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Μέ απόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στήν Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος λειτουργεῖ ἀπό τό 1960 τό Φροντιστήριο Ὑποψηφίων Κατηχητῶν. Μέσα στό πέρασμα τοῦ χρόνου μέ τό εἰδικά κατηρτισμένο πρόγραμμα μαθημάτων καί εκπαιδευτικῶν εὐκαιριῶν, προσφέρει στούς νέους, πού ἐπιθυμοῦν νά διακονήσουν τό Κατηχητικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, τήν εὐκαιρία νά καταρτισθοῦν θεωρητικά καί πρακτικά γιά τό τόσο ὑψηλό ἔργο τους.

Ἡ διάρκεια τῶν σπουδῶν εἶναι διετής. Τά μαθήματα τοῦ Α΄ ἔτους γίνονται κάθε Σάββατο 4:00 ἕως 6:30 μ.μ., καί τοῦ Β΄ ἔτους τήν ἴδια ἡμέρα ἀπό 7:00 ἕως 9:30 μ.μ., στήν Αἴθουσα διαλέξεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας (Ἰωάν. Γενναδίου 14, Μονή Πετράκη).

- *Προϋποθέσεις:* Γίνονται δεκτοί σπουδαστές καί τῶν δύο φύλων, ἡλικίας 18 - 40 ἐτῶν, ἀφοῦ προσκομίσουν: α. Ἀποδεικτικό σπουδῶν (τουλάχιστον Ἀπολυτήριο Λυκείου), καί β. Μία πρόσφατη φωτογραφία.
- *Ἐγγραφές:* Οἱ ἐγγραφές γίνονται καθημερινά μέχρι τίς 13 Νοεμβρίου 2010, στό Γραφεῖο Κατηχίσεως καί Νεότητας, καί κάθε Σάββατο κατά τίς ὥρες λειτουργίας τοῦ Φροντιστηρίου.
- *Ἐναρξη μαθημάτων:* Τό Σάββατο 23 Ὀκτωβρίου, θά γίνει ὁ Ἀγιασμός κι ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Φροντιστηρίου.
- *Πληροφορίες:* Γιά περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται στό Γραφεῖο Κατηχίσεως καί Νεότητας τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272.347-346 (καθημερινά 8π.μ. - 2μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς).

Στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Παρακολουθήστε καθημερινά: 1) «**Ὡρα 11 πρωινή**» (ἐκκλ/κά θέματα) στίς 11:00

2) «**Γνωριμία μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη**» στίς 16:00

3) «**Τή μουσική τῶν ἀγγέλων**» (Βυζαντινή μουσική) στίς 17:00

4) «**Τήν ἱστορία μας**» στίς 21:30

5) «**Ραδιοφωνική Βιβλιοθήκη τοῦ 89,5**» (ἀνάγνωση πατερικῶν, ἱστορικῶν καί λογοτεχνικῶν κειμένων) στίς 23:00.

Περισσότερα: www.ecclesia.gr

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr